

Protocol meldcode SLS

Dit Basisdocument is bedoeld voor beroepsgroepen die onder de Wet verplichte meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling vallen. Per 1 januari 2019 zijn professionals verplicht te werken met een afwegingskader in stap 5 van de Meldcode.

Juf Sunita : aandachtsfunctionaris
Juf Siromenie en juf Rafia : aandachtsfunctionaris, IB èr, vertrouwenspersoon
Mevrouw Marilou van Ginkel : SWV

Wie doet wat wanneer.

U bent:

conciërge / klassenassistent / administratief medewerker / overblijfkraft / medewerker buitenschoolse opvang / chauffeur schoolvervoer / oudercontact medewerker:

Wat u moet doen:

Wanneer u een vermoeden van kindermishandeling of van huiselijk geweld signaleert, geeft u dat door aan de leerkracht van het kind of de IB-er. U geeft daarbij aanduiding van de plaats en het soort mishandeling.

* Geef de door u geobserveerde signalen alleen door aan de IB-er of eigen leerkracht van het kind.

* Bespreek deze niet met andere mensen.

* U overlegt met de IB-er of leerkracht op welke wijze u specifiek kan observeren in of rondom de school.

De leerkracht of IB-er volgt daarna bij een vermoeden van kindermishandeling het protocol.

De IB-er of zorgcoördinator is de centrale persoon als het gaat om vermoedens van kindermishandeling. Hij /zij overlegt met de betrokken leerkracht en roept het interne zorgteam bij elkaar. Het interne zorgteam maakt een plan met duidelijke afspraken.

U bent: de leerkracht

Wanneer een leerkracht signalen van kindermishandeling bij een leerling oppikt zal deze contact zoeken met de intern begeleider om adequaat te handelen in de stappen van de meldcode.

De stappen van de meldcode zijn als volgt:

Wat moet je doen met de meldcode en vermoedens huiselijk geweld of kindermishandeling? Gebruik het meldcode stappenplan. Aan de hand van 5 stappen bepaal jij als professional of je melding moet doen bij Veilig Thuis en of er voldoende hulp ingezet kan worden.

STAP 1: Breng signalen in kaart

Breng signalen in kaart die je zorg bevestigen of ontcrachten. Leg signalen en vervolgstappen objectief en feitelijk vast in het dossier.

STAP 2: Overleg met een deskundige collega of Veilig Thuis

Overleg met een deskundige collega om signalen te duiden. Raadpleeg zo nodig Veilig Thuis of een forensisch arts. Neem bij eengerelateerd geweld, huwelijksdwang of vrouwenbesnijdenis direct contact op met Veilig Thuis.

STAP 3: Praat met ouders of verzorgers

Bespreek je zorgen zo snel mogelijk met de ouders/verzorgers van het kind. Alleen als jouw veiligheid of die van het kind in gevaar kan komen door een gesprek kan hiervan worden afgezien.

STAP 4: Weeg het geweld

Maak een inschatting van de aard en de ernst van de situatie op basis van signalen, het overleg met een collega en het oudergesprek. Vraag bij twijfel advies aan Veilig Thuis. Bij een reële kans op schade: melden.

STAP 5: Beslis: Is melden nodig? Is hulpverlening nodig?

Als je het kind voldoende kunt beschermen, bied of organiseer je de noodzakelijke hulp. Als de situatie acuut of structureel onveilig is, doe je een melding bij Veilig Thuis en beslis je samen welke hulp je zelf kunt organiseren.

Voor de stappen van de meldcode

Een afspraak op de SLS is ,dat ouders op de hoogte worden gehouden van de ontwikkeling van hun kind. Zo worden zij ook op de hoogte gehouden van het gedrag dat hun kind op school vertoont. Wanneer een kind opvallend gedrag vertoont, moet dit aan ouders gemeld worden. Wat er gezien wordt, wordt er verteld en genoteerd door de leerkracht. Objectief en alleen de feiten!

Naast gesprekken met ouders, worden er ook gesprekken gevoerd met de kinderen. Dit kan individueel of klassikaal (bijvoorbeeld tijdens de Leefstijllessen) zijn.

Komen er onderwerpen aan bod in de klas of in een individueel gesprek, die verband hebben met huiselijk geweld (denkend aan ruzie thuis of scheidingen), dan kan de leerkracht hier op aanhaken. De leerkracht zal luisteren naar de leerling (en), doorvragen en advies aan de leerling (en) geven. Een advies kan zijn dat het kind nog eens apart erover kan praten met de leerkracht of ib-er of vertellen dat kinderen met hun vragen ook naar de kindertelefoon toe kunnen bellen.

De kindertelefoon is te bereiken op: 0800-0432 of www.kindertelefoon.nl.

Afwegingskader

Een afwegingskader ondersteunt een beroepskracht met vermoedens van huiselijk geweld en/of kindermishandeling in stap 5 van een meldcode kindermishandeling en huiselijk geweld bij:

- het beslissen of een melding noodzakelijk is en
- het beslissen of het zelf bieden of organiseren van hulp (óók) mogelijk is.

Dit Basisdocument helpt beroepsgroepen bij het opstellen van een voor hun beroepsgroep specifiek afwegingskader door toe te lichten waarom de meldcode wordt uitgebreid met een afwegingskader en wat daar precies mee bedoeld wordt.

Wat is een afwegingskader?

Een afwegingskader ondersteunt een beroepskracht met vermoedens van huiselijk geweld en/of kindermishandeling in stap 5 van een meldcode kindermishandeling en huiselijk geweld bij het beslissen of een melding noodzakelijk is en, vervolgens, bij het beslissen of het zelf bieden of organiseren van hulp (óók) mogelijk is. Het afwegingskader formuleert wanneer, volgens de normen van de eigen beroepsgroep, in ieder geval gemeld moet worden. En het afwegingskader formuleert daarnaast wanneer hulpverlening (ook) tot de mogelijkheden behoort. Een afwegingskader wordt opgesteld door beroepsorganisaties in overleg met Veilig Thuis. Het afwegingskader vormt een onderdeel van de voorbeeld Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling, die branche- en beroepsorganisaties opstellen voor hun leden. Een afwegingskader beschrijft wánnere, en op basis van wélke overwegingen, het melden van vermoedens van huiselijk geweld en/of kindermishandeling als een beroepsnorm en daarmee als noodzakelijk wordt beschouwd. Doel afwegingskader

Het doel van een afwegingskader is om de kwaliteit te verhogen van beslissingen die genomen worden door beroepskrachten die (vermoedens van) huiselijk geweld en/of kindermishandeling signaleren. De verwachting is dat het gebruik van een afwegingskader leidt tot betere herkenning en ondersteuning van slachtoffers van huiselijk geweld en/of kindermishandeling. Dit met name wanneer het langdurig onveilige (gezins)situaties en/of (acuut) onveilige situaties met mogelijk ernstige gevolgen betreft. Het opstellen van afwegingskaders door beroepsgroepen draagt er voorts naar verwachting toe bij dat de informatiepositie van Veilig Thuis verbetert en dat Veilig Thuis daardoor beter in staat is structurele patronen van geweld te herkennen en te doorbreken.

Nieuwe situatie meldcode met afwegingskader

- Stap 1 in kaart brengen signalen
- Stap 2 overleggen met een collega en evt. Veilig Thuis
- Stap 3 gesprek met cliënt
- Stap 4 wegen geweld of kindermishandeling
- Stap 5 beslissen aan de hand van afwegingskader:
 - Afweging 1: Is melden noodzakelijk?
 - Afweging 2: Is hulpverlening (ook) mogelijk?

Wat is een afwegingskader?

Een afwegingskader ondersteunt een beroepskracht met vermoedens van huiselijk geweld en/of kindermishandeling in stap 5 van een meldcode kindermishandeling en huiselijk geweld bij het beslissen of een melding noodzakelijk is en, vervolgens, bij het beslissen of het zelf bieden of organiseren van hulp (óók) mogelijk is. Het afwegingskader formuleert wanneer, volgens de normen van de eigen beroepsgroep, in ieder geval gemeld moet worden. En het afwegingskader formuleert daarnaast wanneer hulpverlening (ook) tot de mogelijkheden behoort. Een afwegingskader wordt opgesteld door beroepsorganisaties in overleg met Veilig Thuis. Het afwegingskader vormt een

onderdeel van de voorbeeld Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling, die branche- en beroepsorganisaties opstellen voor hun leden. Een afwegingskader beschrijft wánnear, en op basis van wélke overwegingen, het melden van vermoedens van huiselijk geweld en/of kindermishandeling als een beroepsnorm en daarmee als noodzakelijk wordt beschouwd. Doel afwegingskader

Het doel van een afwegingskader is om de kwaliteit te verhogen van beslissingen die genomen worden door beroepskrachten die (vermoedens van) huiselijk geweld en/of kindermishandeling signaleren. De verwachting is dat het gebruik van een afwegingskader leidt tot betere herkenning en ondersteuning van slachtoffers van huiselijk geweld en/of kindermishandeling. Dit met name wanneer het langdurig onveilige (gezins)situaties en/of (acuut) onveilige situaties met mogelijk ernstige gevolgen betreft. Het opstellen van afwegingskaders door beroepsgroepen draagt er voorts naar verwachting toe bij dat de informatiepositie van Veilig Thuis verbetert en dat Veilig Thuis daardoor beter in staat is structurele patronen van geweld te herkennen en te doorbreken.

Signalenlijst

De signalenlijst is niet meer dan een hulpmiddel om een vermoeden van kindermishandeling te onderbouwen. Er zijn immers heel wat signalen die kunnen wijzen op kindermishandeling. Daarnaast betekent de aanwezigheid van die signalen niet dat het sowieso om kindermishandeling gaat. Veel van die signalen kunnen ook een andere oorzaak hebben.

Er zijn ook kinderen waaraan niets te merken valt en die geen signalen naar buiten brengen of laten zien. Toch kunnen zij het slachtoffer zijn van mishandeling.

Signalen van kindermishandeling herkennen is dus een complexe zaak. Het heeft te maken met de kennis over de problematiek van mishandeling. Het heeft ook te maken met hoe men het zelf durft aan te voelen en hoe men durft stil te staan bij de beleving van een kind.

Er zijn verschillende soorten signalen: lichamelijke signalen, signalen die verwijzen naar gevoelens, emoties en beleving, signalen in het gedrag van een kind en signalen in de interactie met andere kinderen. Een combinatie van signalen kan natuurlijk ook.

Tenslotte een opsomming van enkele factoren die in een gezinssituatie het risico op mogelijke mishandeling verhogen.

LICHAMELIJKE MISHANDELING

Blauwe plekken
Schaafwonden en kneuzingen
Brandwonden
Botbreuken
Snij-, steek- en bijtwonden
Verwondingen aan het hoofd
Inwendige verwondingen
Uitspraken van het kind over geslagen worden
Bang om geslagen te worden
Onmogelijke verklaringen over verwondingen of pijn
Bang om naar huis te gaan
Bang voor ouders of andere volwassenen

EMOTIONELE MISHANDELING

Laag zelfbeeld
Schijnvolwassenheid
Slaapstoornissen
Depressie
Angst
Faalangst
Zelfmoordneigingen

LICHAMELIJKE VERWAARLOZING

Gebrek aan hygiëne: sterke lichaamsgeur, smerige kledij of kledij die niet geschikt is voor de weersomstandigheden of leeftijd/gestalte, onverzorgde tanden, ...
Onvoldoende of onaangepaste voeding
Kind heeft honger, bedelt of steelt eten
Vertraagde motoriek
Groeiachterstand

EMOTIONELE VERWAARLOZING

Bang om hechte relaties aan te knopen
Overdreven drang naar affectie
Allemansvriendje

SEKSUEEL MISBRUIK

Verwondingen aan de geslachtsorganen
Verwondingen aan de anus
Zwangerschap
Pijn in de bovenbenen

Seksueel overdraagbare aandoeningen
Extreem seksueel gekleurd gedrag of taalgebruik
Ongewone kennis van seksualiteit gezien jeugdige leeftijd
Zoekt seksuele toenadering tot volwassenen
Negatief lichaamsbeeld
Zelfverminking

GEDRAG VAN HET KIND

Negatief zelfbeeld
Depressief, droevig, teruggetrokken
Agressief, destructief
Niet spontaan
Toont geen gevoelens of pijn
Lusteloos, wil niet spelen
Labiél
Hyperactief
Zelfdestructief
Drug- of alcoholgebruik
Plotselinge gedragsveranderingen

GEDRAG VAN HET KIND T.O.V. ANDERE KINDEREN

Agressief
Achterdochtig
Niet geliefd bij andere kinderen

GEDRAG VAN HET KIND T.O.V. DE OUDERS

Bang, waakzaam
Gedraagt zich anders in het bijzijn van de ouders
Volgzaam, meegaand

GEDRAG VAN DE OUDER(S)

Onverschillig over het welzijn van het kind
Geen aandacht voor de noden van het kind
Negatieve uitlatingen over het kind
Troost het kind niet
Is ernstig psychisch ziek
Daagt niet op om over het kind te praten
Verwaarlozing of laattijdig inschakelen van medische hulp
Houdt het kind vaak thuis van school
Heeft verwachtingen die niet passen bij de leeftijd van het kind
Zet het kind erg onder druk om te presteren
Reageert agressief

RISICOFACTOREN IN DE GEZINSSITUATIE

Sociaal isolement

Partnermishandeling

Regelmatig verhuizen

Slechte algemene hygiëne

Stress

Verslaving(en)

Psychiatrische problemen

Voorgeschiedenis van mishandeling, verwaarlozing of seksueel misbruik

Ongewenste zwangerschap

Sterke verschillen in opvoedingsstijl of -cultuur

Formulier intern overleg signalering Kindermishandeling

Beschrijf de gegevens zo zorgvuldig en objectief mogelijk. Kinderen vanaf 12 jaar en ouders van kinderen tot 16 jaar hebben recht op inzage en correctie van de gegevens.

Naam kind: _____

Geboortedatum: _____ Jongen /

Meisje

Burgerservicenummer: _____

Deelnemers

overleg: _____

A. Analyse van de situatie

Wat zijn de concrete signalen (van kind, ouder(s), omgeving) en wie signaleert dit?

Sinds wanneer worden de signalen opgemerkt? Door wie?

Waardoor is de zorg over deze situatie of het vermoeden van kindermishandeling ontstaan? Bij wie?

Delen anderen deze zorg of dit vermoeden? Zo ja, wie en waardoor?

Zijn er ook signalen van broers of zussen? Bij wie?

Welke vragen moeten beantwoord worden?

Hoe vaak en wanneer komen de signalen voor? Nemen de signalen toe in intensiteit of aantal?

B. Eerdere acties

Welke acties zijn al ondernomen? Door wie?

Wat is er al met de ouder(s)/het kind besproken? Door wie?

C. Actieplan

Welke acties zijn er nodig? Beschrijf ook hoe, wanneer, door wie en met welk doel de acties worden ingezet.

D. Terugkoppeling

Hoe, door wie, aan wie en wanneer worden bevindingen teruggekoppeld en vastgelegd?

E. Resultaten acties

Beschrijf per actie of deze uitgevoerd is, hoe het gegaan is en wat de uitkomsten zijn. Volg het stappenplan.

F. Verdere beschrijving gevolgde stappen.

Dit formulier is ingevuld door (naam en functie):

Datum: _____
